

EHRNROOTH, *Adolf* Erik, ritari no. 162

Jalkaväenkenraali, yleisesikuntaupseeri

Ritari 162, 4.12.1944, eversti, rykmentinkomentaja JR 7

Syntyi: 9.2.1905 Helsingissä

Kuoli: 26.2.2004 Turussa

Vanhemmat: professori Ernst Hjalmar Ehrnrooth ja Karin Selin

Puoliso: Karin Birgitte Schack

Lapset: Karin Ingrid Louise (1960) kirjailija, kuvataiteilija, Turku

Hans Adolf Bertram (1962) evl. evp., Helsinki

Eva Beata Ulrica (1964) LT, Kööpenhamina Tanska

Ylioppilas Svenska normallyceum i Helsingfors 1922, varusmies URR 1922, KadK kadettikurssi 5 1922–24 kadettikersantti, Strömsholmin Ratsastuskoulu Ruotsissa 1928–29, TK luutnanttikurssi 1932, SKK/Y 10 1933–35, yleisesikuntaupseerin arvo 31.8.1936. Kuului Kirkkonummen suojeluskuntaan 1919–22.

Nuorempi upseeri ja eskadroonanpäällikkö URR 1924–31, opetusupseeri TK 1931, adjutantti ja toimistoupseeri RvPrE 1931–39, esikuntapäällikkö 7.DE ja Itä-SavSIE 1940–41, URR komentaja 1944–47, TK johtaja 1947–52, PsR komentaja 1952–56, PE ilmapuolustuksentarkastaja 1956–60, 2.D komentaja 1960–65, evp 9.2.1965.

URR:n kunnianeuvoston varajäsen 1928 ja 1932 sekä jäsen 1936–38 ja puheenjohtaja 1939, Suomen edustaja Kuningas Kustaa II Adolfin 300-vuotismuistojuhlissa Ruotsissa 1932, seurueen jäsen Hänen Kuninkaallisen Korkeutensa Ruotsin Prinssi Gustaf Adolfin Suomen-vierailulla 1934, PsPr:n kunniatuomioistuimen puheenjohtaja 1953–56, Hänen Kuninkaallisen Korkeutensa Ruotsin Prinsessa Sibyllan Suomen-vierailun matkanjohtaja 1955, Hänen Majesteettinsa Tanskan Kuningas Fredrik IX:n seurueessa tämän Suomen-vierailun aikana 1958, Valtioneuvoston asettaman Fouga-toimikunnan puheenjohtaja 1958 ja lentovauriotoimikunnan jäsen 1958–59.

Talvisota: yleisesikuntaupseeri RvPrE 1939–40 ja esikuntapäällikkö 7.DE 1940, Taipale

Jatkosota: esikuntapäällikkö 2.DE 1941–42, Taisteluosasto Ehrnroothin komentaja 1941, JR 7 komentaja 1942–44, Tyrjä, Laatokan luoteispuoli, Ohta, Siiranmäki, Vuosalmi, Äyräpää, haavoittui 1.7.1941 Kurkelanjärvellä.

Punkaharjun Kadettiin varapuheenjohtaja 1940, Upseerien Metsästysyhdistyksen Lappeenrannan alaoston puheenjohtaja 1945–47, Lappeenrannan Kadettiin puheenjohtaja 1945–47, Hubertusseuran hallituksen jäsen ja puheenjohtaja 1945–48, Suomen Ratsastajainliiton hallituksen jäsen 1946–47 ja 1950–51 sekä varajäsen 1952, Haminan Ratsastajain puheenjohtaja 1947–49, Upseerien Metsästysyhdistyksen Haminan alaoston puheenjohtaja 1947–49, Haminan Kadettiin puheenjohtaja 1948–49, Tuusulan Kadettiin puheenjohtaja 1950–52, Kadettikunnan hallituksen jäsen 1950–51, valtuuskunnan jäsen 1950–54, 30-vuotisjuhlakomitean puheenjohtaja 1950, puheenjohtaja 1951–53 ja varapuheenjohtaja 1953–54, Kenraali Hannes Ignatiuksen Kadettisäätiön hallituksen jäsen 1950–52, Upseeriliiton Tuusulan alaoston puheenjohtaja 1950–52, Tuusulan Ratsastajain puheenjohtaja 1950–52, Upseerijärjestöjen yhteistyöelimen jäsen 1950–51 ja puheenjohtaja 1952, Upseeriliiton hallituksen varapuheenjohtaja 1951–53 ja hallituksen jäsen 1953–54, Suomen Marsalkka Mannerheimin Kadettisäätiön hallituksen puheenjohtaja 1951–53 ja varapuheenjohtaja 1953–54, Suomen Marsalkka Mannerheimin muistotoimikunnan puheenjohtaja 1952 ja jäsen 1953, Suomen Marsalkan Ratsastajapatsasvaltuuskunnan neuvottelukunnan ja patsastoimikunnan jäsen, yleisoston puheenjohtaja ja työoston sekä palkintolautakunnan jäsen 1952–55, Upseerien Metsästysyhdistyksen johtokunnan varajäsen 1951–57 ja puheenjohtaja 1957–80, Finlands Adelsförbund rf:n elinkautisjäsen, Upseeriliiton yhteiselimen jäsen 1956–58, Suomen Sotatieteellisen Seuran yleissotatieteellisen oston arvostelulautakunnan puheenjohtaja 1956–58, arvostelulautakunnan puheenjohtaja 1958–62 ja johtokunnan jäsen 1962–66, Suomen Marsalkka Mannerheimin Metsästysmaja ry:n puheenjohtaja 1957–98, Savon Prikaatin Killan valtuuskunnan jäsen 1962–66 ja killan puheenjohtaja 1967–91, Jalkaväen säätiön valtuuskunnan jäsen 1966–76, Suomen Marsalkka Mannerheimin perinnesäätiön puheenjohtaja 1974–99. Kaksikerran kunnanhallituksen jäsen 1965–68, Kaksikerran Kotiseutuyhdistyksen puheenjohtaja 1966–72, Mannerheimin Lastensuojeluliiton Kaksikerran oston puheenjohtaja 1965–79. Kunniapuheenjohtajuuksia: Upseerien Metsästysyhdistys 1980, Upseeriliitto 1995, Suomen Marsalkka Mannerheimin Metsästysmaja ry 1998, Suomen Marsalkka Mannerheimin perinnesäätiö 1999. Kunniajäsenyyksiä: Hubertusseura 1948, Haminan Ratsastajat 1949, Åbolands Reservoffiserar 1965, Jalkaväen säätiö 1976, Kadettikunta 1976, Turun Sotaveteraanit 1979, Suomen Reserviupseeriliitto 1981, Suomen Sotaveteraaniliitto 1984, Rakuunakilta 1984, Savon Prikaatin Kilta 1991, Upseeriliitto 1995, Kaaderilaulajat 1996, Pro Patria -yhdistys 2000, Jääkäriyhistön Kilta 2001. Suomen edustaja XIV olympiakisojen kenttäratsastuskilpailussa Lontoossa 1948 (20.), Suomen ratsastusjoukkueen johtaja XV olympiakisoissa Helsingissä 1952. Mannerheim-ristin ritarien säätiön säädekirjan allekirjoittaja 1954, hallituksen varapuheenjohtaja 1954–69 ja puheenjohtaja 1969–77, hallituksen työvaliokunnan puheenjohtaja 1969–77, valtuuskunnan jäsen ja puheenjohtaja 1977–02, säätiön kunniapuheenjohtaja 2002.

Julkaisut: yhdessä Marja-Liisa Lehtosen kanssa Kenraalin testamentti (1994)

Ylennykset:

Kornetti 16.10.1924, luutnantti 28.5.1926, ratsumestari 19.10.1931, majuri 14.1.1940, everstiluutnantti 30.12.1941, eversti 6.7.1944, kenraalimajuri 8.2.1956, kenraaliluutnantti 28.12.1959, jalkaväenkenraali 6.12.1980

Kunniamerkit;

VR SR mk, SL SR rt, MR 2, SVR K, VR 2 tlk, VR 2 mk, VR 3 mk, R SVR 1, Ts mm, Js mm, O ar, Sot am, SU ar, RUL am sk, KK am sk, Sotavet k ar, UL am 1, SaksRR 2, K RuotsMR suurr rt, VirMaarRR SR, TanskDR K 1, RanskKL suurups, XXX.

Vapaudenristin
Suurristi miekkojen kera

Suomen Leijonan
suurristi

Vapaudenristin
2.lk Mannerheim-risti

Suomen Valkoisen Ruusun
komentajamerkki

2. lk Vapaudenristi miekkoineen
ja tammenlehvineen

2. lk Vapaudenristi
miekkoinen

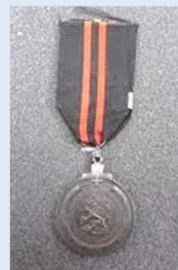
3. lk Vapaudenristi
miekkoinen

Suomen Valkoisen Ruusun
1. lk ritarimerkki

Valtion virka-ansiomerkki
30 v. palveluksesta

Talvisodan
muistomitali

Jatkosodan
muistomitali

Suomen Olympialainen
2.lk Ansioristi

Sotilasansiomitali

Suomen liikuntakulttuurin ja
urheilun hopeinen ansioristi

RUL:n kultainen
ansiomitali soljen kera

Kadettikunnan ansiomitali
miekkojen kera

Sotaveteraanien
kultainen ansioristi

Upseeriliiton
kultainen ansiomitali

Saksan 2. luokan
rautaristi

Ruotsin Miekkaritarikunnan
suuristin komentaja

Viron Marianmaan
Ristin ritarikunnan suuristi

Tanskan Dannebrogin
1lk. komentaja

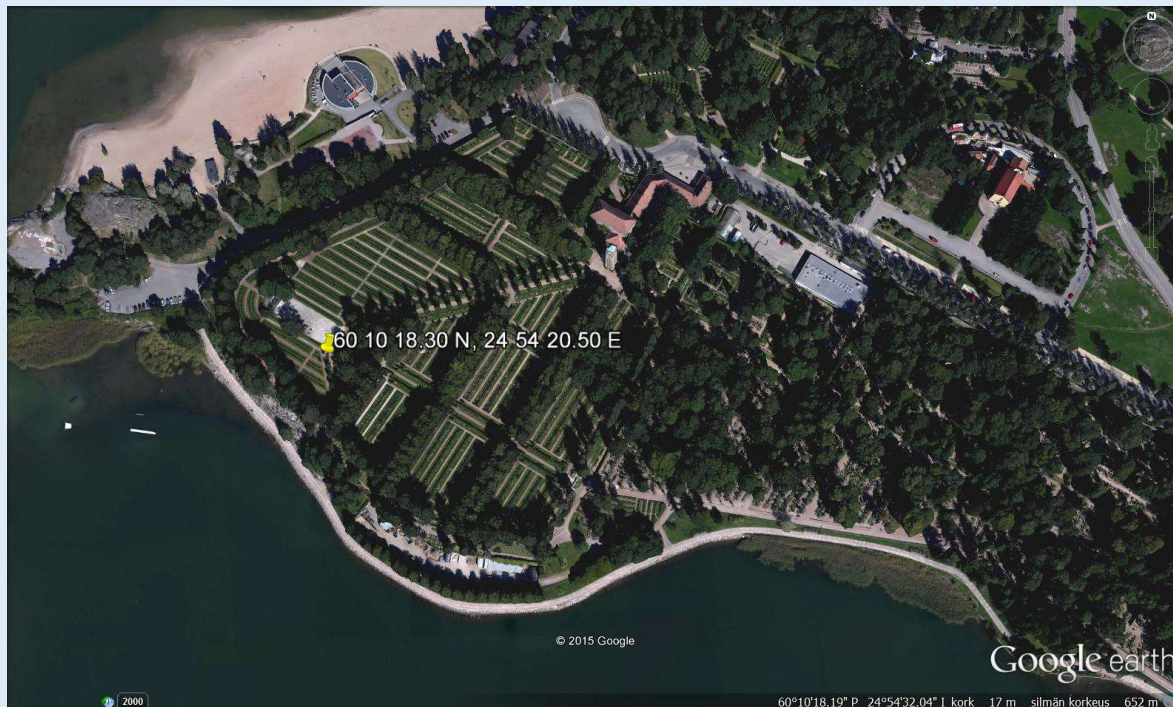
Ranskan
Kunnialegioonan
suurupseeri

RITARIKSI NIMITTÄMINEN JA PERUSTELUT

”Ylipääällikkö on pvm:llä 4.12.44 nimittänyt Vapaudenristin 2. luokan Mannerheim-ristin ritariksi eversti Adolf Erik Ehrnroothin.

Eversti Ehrnrooth on osoittautunut paitsi taitavaksi ja tarmokkaaksi esikuntapäälliköksi, myös ensiluokkaiseksi komentajaksi. Kun kesän 1941 suurten läpimurtotaistelujen alkumenestysten jälkeen yhtymän hyökkäys pysähtyi Pieni Iijärvi–Kurkelan järvikannakselle, jonka vihollinen oli lujasti varustanut, sai eversti Ehrnrooth tehtäväkseen edellä mainitun kannaksen avaamisen. Taistelun ratkaisevassa vaiheessa hyökkäys kuitenkin pysähtyi, mutta henkilökohtaisella esimerkillään sai eversti Ehrnrooth sen jälleen liikkeelle ja tehtävä tuli suoritetuksi, vaikkakin hän itse haavoittui vaikeasti. Ollessaan vielä toipilasasteella ilmoittautui eversti Ehrnrooth uudelleen palvelukseen. Asemasotavaiheen aikana hän järjesti mm. hyvin onnistuneen ns. ”Maskottitukikohdan” tuhoamisen sekä suoritti valmistelut ”Hiekkaharjutukikohdan” tuhoamiseksi. Vihollisen suurhyökkäyksen 9.6.44 alettua kohdistui vihollisen paine suurelta osalta eversti Ehrnroothin johtaman joukko-osaston oikeaan siipeen, joka aluksi hieman antoi perään, mutta päättävän sitkeästi taistellen sai eversti Ehrnrooth tilanteen vakautetuksi vain kahden tukikohdan menetyksellä. Kun yleistilanteen johdosta eversti Ehrnroothin joukot vedettiin taaksepäin, kävi hän vaikeissa olosuhteissa erittäin aktiivista viivytystaistelua päälle tunkevaa vihollista vastaan aiheuttaen sille erittäin raskaat tappiot. Siiranmäkeä puolustaessaan löi eversti Ehrnrooth useampien vihollisdivisioonien hyökkäykset takaisin ja aiheutti sille n. 5000 miehen tappiot. 4.7.44 alkaneessa suurtaistelussa Äyräpään sillanpääasemasta joutui eversti Ehrnrooth joukkoineen jälleen kantamaan taistelun raskaimman taakan. Puolustuksen murruttua naapurilohkolla piti eversti Ehrnrooth vielä puoliaan kaksi vuorokautta antaen siten aikaa puolustuksen järjestämiseen Vuoksen pohjoisrannalle. Vihollisen 9.7. alettua kolmen divisioonan voimin maihinnousun Vuosalmella otti eversti Ehrnrooth joukkoineen taaskin vastaan pääiskun. Tilanteen ollessa kriittisin ja puolustuksen hajoamaisillaan joukkojemme vähälukuisuuden ja väsymyksen vuoksi eversti Ehrnrooth henkilökohtaisella esimerkillään ja pysymällä esikuntineen saarrostusuhasta huolimatta paikallaan, sai miehensä kestämään, kunnes tilanne saatiin vakaannutetuksi.”

VIIMEINEN LEPOSIJA: Helsinki, Hietaniemen hautausmaa

Sijainti: 60°10'18.3"N 24°54'20.5"E
60.171750, 24.905694